

Allerkleinste

‘Ga je mee, Grobje?’ zegt Foeksia.

De Heksen school is uit.

Alle minihexen stappen op hun bezem en vliegen naar huis.

‘Waar gaan we heen?’ vraagt Grobje.

‘Naar mijn allergrootste vriend,’ zegt Foeksia.

‘Oeh, spannend!’ zegt Grobje.

‘Wie is dat dan?’

Ben ik het?’

Foeksia glimlacht.

‘Wacht maar af, Grobje.

Je zult het vanzelf zien.’

Even later vliegen Foeksia en Grobje door het Heksenbos.

Ze zoeven tussen de dikke bomen door.

‘Wacht!’ roept Foeksia opeens.

‘Kijk, daar is Reus!’

Grobje kijkt omlaag.

Ze ziet alleen maar struiken.

‘Waar dan, Foeksia?

Ik zie niemand!’

‘Goed kijken, Grobje,’ lacht Foeksia.

Ze duikt omlaag op haar bezem.

Grobje vliegt achter haar aan.

Zoef!

Zoef!

Tussen de bomen door.

Over struiken.

En dan landen ze.

Met hun hakken trekken ze strepen
in de aarde.

Precies voor een dikke eik komen ze tot
stilstand.

Tussen de wortels van de boom zit een
muis.

Hij kijkt vrolijk omhoog met zijn zwarte
kraaloogjes.

‘Hallo, Reus,’ zegt Foeksia.

‘Alles goed met jou en je familie?’

De muis zwiept met zijn staart en knikt.

‘Is dat jouw allergrootste vriend?’ vraagt
Grobje verbaasd.

Foeksia giechelt.

'Natuurlijk niet, mallerd.

Reus is mijn allerkleinste vriend!

Hij heeft een leuke familie met piepkleine
muizenkindjes.

Kom, we gaan verder.'

De minihexen stappen op hun bezems en
stijgen op.

Foeksia zwaait naar de muis.

'Dag, Reus.

Groeten aan je muizenvrouw en je
muizenkinderen!'

Dan vliegen ze verder.

Kleinste

‘Gaan we nu naar je allergrootste vriend?’
vraagt Grobje.

Foeksia kijkt haar aan en giechelt:

‘Wakkabakkaboe!

Waar gaan we nu naartoe?

Volg mij maar...’

Nieuwsgierig vliegt Grobje achter Foeksia
aan.

Ze vliegt rondjes om haar heen.

Boven haar.

Onder haar.

‘Zeg het nou, Foeksia.

Toe, zeg het dan!

Waar gaan we...’

‘Ssst,’ zegt Foeksia.

‘Ik word duizelig van jou, Grobje.

Vlieg niet zo om mij heen als een vlieg.’

Opeens remt Foeksia af.

‘Stil, Grobje.

Anders schrikt hij van je.’

'Wie, wat, waar?' fluistert Grobje.
Foeksia wijst naar een dikke tak, hoog in
een boom.
'Hij daar, Pluimstaart.'
Grobje staart naar de tak.
Ze ziet een pluimstaart, zwart neusje,
pluimoortjes.
Bijna valt Grobje van verbazing van haar
bezem.
'Die eekhoorn?
Is dat je allergrootste vriend?'
Foeksia giechelt zachtjes.
'Nee, gekkie.
Pluimstaart is mijn kleinste vriend.'
Grobje kijkt naar de eekhoorn.
Met twee kleine klauwtjes omklemt hij een
nootje.
'Maar ik dacht dat Reus jouw kleinste
vriend was?'
Foeksia schudt haar hoofd.
Haar haren dansen onder haar hoedje.
'Nee, Grobje.
Reus is mijn *aller*kleinste vriend.

Pluimstaart is mijn kleinste vriend.
Snap je?’
Foeksia zwaait naar Pluimstaart.
‘Dag vriendje.
Tot de volgende keer.’
De eekhoorn wuift even met zijn staart.
Dan bijt hij in de noot.
Hij knort van genot.
‘Leuk vriendje,’ mompelt Grobje.
‘Hij houdt meer van zijn nootje, geloof ik.’
‘Gekke Grobje,’ lacht Foeksia.
‘Ben je jaloers op Pluimstaart?
Kom, we gaan verder.’
‘Waarnaartoe?’ vraagt Grobje.
Foeksia knipoogt naar haar.
Dan suist ze weg op haar bezem.
‘Dat zul je wel zien, Grobje.
Haal me maar in als je kunt.
Wakkabakkaboe...’
Met een vrolijke heksenkreet gaat Grobje
achter haar aan.
‘Woela woela, wacht op mij, Foeksia...’

Groenste

‘Waar zijn we nu, Foeksia?’ fluistert Grobje.

Koude dampen drijven om hen heen.

Onder hen zijn waterplassen en modder.

‘Hi hi, dit is het Moeras van Minuul,’ zegt Foeksia.

‘Je weet toch dat onze juf Minuul een Moerasheks is?’

Grobje knikt een beetje bang.

Ze klemt zich vast aan haar bezem.

‘Ja...’

‘Nou, hier woont zij,’ zegt Foeksia.

‘In dit moeras staat het huis van juf Minuul.’

‘Gaan we daarnaartoe?’ roept Grobje.

Ze wordt bleek.

‘Is juf Minuul jouw allergrootste vriendin?’

Foeksia trekt een raar gezicht.

‘Hè bah, doe niet zo gek, Grobje.

Een juf is nooit je grootste vriendin.

En zeker Minuul niet.

Ze is gewoon... onze juf!

Grobje zucht.

'Oef, gelukkig.

Ik dacht even dat jij gek geworden was.'

'Nou, zo erg is juf Minuul ook weer niet, hoor,' zegt Foeksia.

'Maar we zijn hier voor iemand anders.'

'O, echt waar?' zegt Grobje.

'Voor wie dan?'

Foeksia glimlacht geheimzinnig.

Ze vliegt rondjes over het moeras.